

danne Arbejdsplads for en Familie ved Landbrug, hvorunder henregnes Gartneri og Havebrug, jfr. § 1 i Lov Nr. 106 af 3. April 1925.

Stk. 2 svarer til § 35 i Lov Nr. 150/1943 med den Ændring, at der er taget Hensyn til den noget afvigende Affattelse af samme Lovs § 39, Stk. 1, der i Praksis antages som Retningslinie ogsaa ved Udstykning af Statsjord. Ved middelgod Jord forstaaes i Overensstemmelse med gammel Praksis Jord til Taksten 12.

Stk. 3 svarer til en Del af § 36 i Lov Nr. 150/1943.

Til § 13.

Paragraffen, der kun vedrører Statsjord, svarer i det væsentlige til § 52 i Lov Nr. 150/1943 sammenholdt med samme Lovs § 9, Stk. 1.

Til § 14.

Stk. 1 svarer til § 12, Stk. 2, i Lov Nr. 150/1943, Stk. 2 svarer til Lovens § 15, Stk. 3 til dens § 36 og Stk. 4 til dens § 51, medens Stk. 5 lovfæster gældende Praksis, jfr. iøvrigt § 3, Stk. 1 in fine, i Lov Nr. 90 af 25. Marts 1933.

Til § 15.

Stk. 1 svarer til § 13, Stk. 1, i Lov Nr. 150/1943, medens Stk. 2 og 3 svarer til Lovens § 14. Stk. 3 er udformet mindre bestemt af Hensyn til eventuelle Ændringer i de almindelige Vurderinger. Man har anset det for ubetænkeligt at fastholde den fremtidige Jordrentesvarelse med 2 pCt. halvårligt.

Til § 16.

Paragraffen svarer til § 13, Stk. 2—4, i Lov Nr. 150/1943; dog er sidste Punktum i nævnte § 13, Stk. 2, henført til Forslagets § 21, Stk. 1, og det er i Overensstemmelse med Praksis anført, at enhver Begunstigelse bortfalder ved Ejerskifte, jfr. nævnte § 13, Stk. 2, andet Punktum. Endvidere er det i Forslagets Stk. 2 anført, at Tillæg til Jordrenten eller kontant Vederlag ogsaa kan kræves, hvor andre særlige Forhold foreligger. I saa Henseende fremhæves de Tilfælde, hvor Staten indkøber Arealer til Tillægsjord, som ikke er i særlig god Kultur, men har en saadan Beliggenhedsværdi el. lign. for Parcellisterne, at det vilde være ubilligt, om Jordfonden skulde bære det eventuelle Tab, som fremkommer, hvor Indkøbsprisen overstiger Jordrenteværdien. Bestemmelsen svarer til Praksis.

C. Byggelaan m. m.

Til § 17.

Paragraffen træder i Stedet for § 16 i Lov Nr. 150/1943; men Fastsættelsen af

Rente- og Afdragsvilkaar er henvist til særlig Lovgivning for afgrænsede Perioder, medens Byggelaanets Maksimum er foreslaaet fastsat paa samme Maade som i den ældre Lovgivning, jfr. § 6 i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919, § 8 i Lov Nr. 537 af samme Dato og § 7 i Lov Nr. 81 af 29. Marts 1924. Bestemmelsen i ovennævnte § 16, Stk. 10, er derhos lempet noget i Forslagets Stk. 4, andet Punktum.

Til § 18.

Paragraffen træder i Stedet for § 17 i Lov Nr. 150/1943 med lignende Bemærkninger som til Forslagets § 17.

Til § 19.

Paragraffen træder i Stedet for § 18 i Lov Nr. 150/1943 med lignende Bemærkninger som til Forslagets § 17. I Stk. 2 har man derhos fremhævet, at Indkøb af Besætning og Inventar med Husmandsbrugskommissionens Godkendelse ogsaa kan ske hos andre end de i Stykket nævnte Indkøbsforeninger. I Praksis sker Indkøb ofte hos Paarørende eller tidligere Arbejdsgivere; men man har anset det for rimeligt, at Kommissionen medvirker ved Indkøb hos private for at paase, at Nybyggerne ikke i Ukynighed lader sig udnytte urimeligt.

Til § 20.

Paragraffen træder i Stedet for § 37 i Lov Nr. 150/1943 med lignende Bemærkninger som til Forslagets § 17. Man har dog anset særlig Indstilling om hvert enkelt Laan for overflødig, ligesom man har slettet det i Lovens § 37 anførte Maksimumsbeløb. Det forekommer jævnlige, at der tillægges jordløse Huse eller meget smaa Brug store Tillægsparceller, og for at kunne yde passende Byggelaan i slige Tilfælde maa man ofte gaa den Omvej, at Staten køber den oprindelige Ejendom og derefter overdrager den tilligemed Tillægsparcellen til den oprindelige Ejer til Oprettelse af et nyt Brug, saaledes at der ydes et dertil svarende Byggelaan, hvori de forhaandenværende Bygningers Værdi indgaar. Særligt i Tider, hvor Byggeri er vanskeligt, har det stor Betydning at kunne oprette nye selvstændige Brug paa denne Maade, og det maa anses for hensigtsmæssigt, at den administrative Gennemførelse af disse Sager lettes som foreslaet. Iøvrigt bemærkes, at der siden denne Laanemuligheds Indførelse ved § 7 i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920 har dannet sig en fast administrativ Praksis for Ydelsen af Tillægsbyggelaan. Skønnet over det enkelte